

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 147450 25 Kž
Brčko, 20.05.2025. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Srđana Nedića kao predsjednika vijeća, Amele Mustafić i dr. sc. Roberta Jovića kao članova vijeća, uz učestvovanje Zinete Abdul Razzak kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optuženog A.K. iz B., zbog krivičnog djela – Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga – iz člana 232. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i krivičnog djela – Omogućavanje uživanja opojnih droga – iz člana 233. stav 2. u vezi sa stavom 1. istog zakona („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20 prečišćeni tekst, 3/14 i 14/24), odlučujući o žalbama Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i branioca optuženog Mirze Fazlića, advokata iz Brčkog, podnesenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 147450 23 K od 15.11.2024. godine, nakon javne sjednice krivičnog vijeća održane dana 20.05.2025. godine, u prisustvu tužioca Radmila Ivanovića, optuženog i njegovog branioca donio je

P R E S U D U

Odbijaju se kao neosnovane žalbe Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i branioca optuženog A.K. i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 147450 23 K od 15.11.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 147450 23 K od 15.11.2024. godine, optuženi A.K. oglašen je krivim da je radnjama opisanim u tački I izreke presude počinio krivično djelo – Omogućavanje uživanja opojnih droga- iz člana 233. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa ga je sud na osnovu tog zakonskog propisa i primjenom članova 7., 42., 43., 49. stav 1., 50. tačka b) i 51. stav 1. tačka d) istog zakona, te u vezi sa članom 285. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 34/13, 27/14,3/19 i 16/20) osudio na kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci.

U skladu sa članom 57. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženom se u izrečenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme od kada je lišen slobode dana 18.05.2022. godine u 17,30 sati do 19.05.2022. godine u 17,00 sati.

Istom presudom na osnovu člana 78. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od optuženog se oduzimaju: prazna tegla sa tragovima opojne droge „Cannabis sativa L“ neto mase 0,079 grama, makaze, staklena tegla sa tragovima opojne droge „Cannabis Sativa L“ neto mase 0,039 grama, opojna droga „Cannabis sativa L“ neto mase 1,410 grama koja se nalazila u navedenoj tegli, metalna drobilica sivo-zelene boje sa tragovima opojne droge „Cannabis sativa L“ neto mase 0,120 grama, metalna tacna plave boje sa natpisom „Raw“ sa tragovima opojne droge „Cannabis sativa L“ neto mase 0,035 grama, metalna tacna sa natpisom „Raw“ sa tragovima opojne droge „Cannabis sativa L“ neto mase 0,142 grama, plastična čaša sa tragovima opojne droge „Cannabis sativa L“ neto mase 0,005 grama, staklena lula tzv. „bong“ sa tragovima opojne droge „Cannabis sativa L“, metalna drobilica sivo-plave boje, rolna pvc. vrećica, sitne tragove opojne droge „Cannabis sativa L“ neto mase 0,007 grama i pvc paketić bijele boje u kojem se nalazila opojna droga „Cannabis sativa L“ neto mase 4,660 grama, a što će se poslije pravosnažnosti presude uništiti od strane Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Optuženi je na osnovu člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine obavezan da plati troškove krivičnog postupka u iznosu od 100,00 KM na ime paušala za rad suda.

Stavom II izreke presude, optuženi je na osnovu člana 284. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine oslobođen od optužbe da je počinio krivično djelo – Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga- iz člana 232. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Protiv navedene presude žalbu je podnio branilac optuženog Mirza Fazlić (u daljem tekstu: branilac) zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešne primjene Krivičnog zakona i odluke o krivičnopravnoj sankciji. Branilac je predložio da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u osuđujućem dijelu pobijanu presudu preinači tako što će osloboditi od optužbe A.K. ili da pobijanu presudu ukine i odredi održavanje pretresa.

Takođe, Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: tužilac) podnio je žalbu na oslobađajući dio presude i to zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 299. stav 1. istog zakona. Tužilac je predložio da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uvaži njihovu žalbu i ukine pobijanu presudu i uputi predmet prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da uvaži žalbu i odredi održavanje pretresa pred Apelacionim sudom Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Tužilac je dao odgovor na žalbu branioca s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine odbije kao neosnovanu žalbu branioca i potvrdi pobijanu presudu.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda održanoj dana 20.05.2025. godine tužilac je u cijelosti ostao kod podnesene žalbe i odgovora na žalbu i prijedloga u istima. Branilac je ukratko iznio sadržaj žalbe i u cijelosti ostao kod navoda u žalbi i prijedloga u istoj.

Optuženi se pridružio navodima svog branioca.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa odredbom članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u onom dijelu koji se pobija žalbom, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Žalbe branioca i tužioca su neosnovane.

ŽALBA BRANIOCA MIRZE FAZLIĆA

Razmatrajući žalbu branioca i navode u istoj ovaj sud je zaključio da je ista neosnovana, jer je u pogledu istaknutih žalbenih osnova izostala uvjerljiva argumentacija da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane presude počinio propuste i povrede Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Isti stav je i u pogledu žalbenog osnova pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakona i odluke o krivičnopravnoj sankciji.

Pobijana presuda i obrazloženje iste nisu ostavili dovoljno prostora za osnovanost prigovora kojima se želi dovesti u pitanje zakonitost i pravilnost odluke kojom je optuženi oglašen krivim da je počinio krivično djelo za koje je osuđen, a na način i vrijeme kako je to opisano u stavu I izreke pobijane presude. Neargumentovana je tvrdnja branioca da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka i to člana 275. i člana 297. stav 1. tačka k), d) i j) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a što je za rezultat imalo pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje na koje je sud pogrešno primjenio Krivični zakon.

Branilac u žalbi navodi da je prvostepeni sud izmjenio optužnicu nakon završenog dokaznog postupka, te tako povrijedio pravo optuženog na odbranu kod toga da mu je optužnicom stavljeno na teret da je „dao opojnu drogu da je uživa više lica i stavio na raspolaganje prostoriju radi uživanja opojne droge“, dok je prvostepeni sud izvršio izmjenu činjeničnog opisa optužnice na način da „iz dokaza ne proizilazi da je optuženi s navedenim licima u prostorijama svoje kuće konzumirao opojnu drogu“ pa je sud u tom smislu izvršio „određene korekcije“. Branilac smatra „određene korekcije“ izvršene od strane suda su dovele optuženog u procesnu situaciju da se brani od jednog (da je ustupio prostorije radi uživanja opojne droge), a da je presuđen zbog nečeg drugog (da je dao opojnu drogu na uživanje drugim licima). Takođe, branilac smatra da je sud trebao ostaviti vrijeme za pripremanje odbrane jer se ne mogu izvršiti obilnije izmjene na ovaj način i da to zahtjeva duže vrijeme za pripremu odbrane na koji način je povrijeđeno pravo optuženog na odbranu, odnosno da je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka d) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Takođe, branilac smatra da se u konkretnom slučaju radi o povredi načela „reformatio in peius“ na koji način je povrijeđen objektivni identitet optužnice i presude. Nadalje branilac smatra da je prvostepeni sud izvršio pogrešnu ocjenu iskaza svjedoka M.B., M.M. i S.I., koji se nisu precizno izjašnjavali na okolnost da je navodno omogućavanje uživanja opojnih droga učinjeno prema više osoba.

Preisputujući navode žalbe branioca, ovaj sud je zaključio da je izreka u potpunosti saglasna i u skladu sa obrazloženjem, odnosno razlozima presude, te da obrazloženje činjenično i pravno u potpunosti slijedi izreku. Prvostepeni sud je u obrazloženju svoje odluke naveo na osnovu kojih dokaza su utvrđene pravnorelevantne činjenice na kojima zasniva svoje uvjerenje da je optuženi počinio krivično djelo za koje je i oglašen krivim. Za razliku od navoda branioca, prvostepeni sud je na stranama pet, šest, sedam, osam, devet, 10. i 11. obrazloženja pobijane presude analizirao iskaze saslušanih svjedoka te iskaz vještaka, te dao njihovu ocjenu, a koju ocjenu prihvata i ovaj sud. Takođe, prvostepeni sud je u obrazloženju presude ukratko iznio sadržaj iskaza saslušanih svjedoka i to: M.B., S.I., M.M., S.D., te vještaka Gordane Radović-Rajević, kao i sadržaj materijalne dokumentacije koju je prvostepeni sud doveo u vezu sa iskazima saslušanih svjedoka. Tako da je prigovor branioca da je prvostepena presuda zahvaćena bitnom povredom odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) neargumentovan. Takođe, neargumentovan je prigovor branioca da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka d), i j) kada je izostavio iz činjeničnog opisa radnje optuženog opisane kao „stavljanje na raspolaganje prostorija radi uživanja opojne droge“. Naime, prvostepeni sud je na stranama 10. i 11. obrazloženja pobijane presude dao potpune i za ovaj sud prihvatljive razloge zašto nije mogao prihvatiti tvrdnju tužioca i oglasiti krivim optuženog i za tu krivičnopravnu radnju, budući da iz izvedenih dokaza ne proizilazi da je optuženi sa navedenim licima u prostorijama svoje kuće konzumirao opojnu drogu. Naime, sud je izvršio korekciju činjeničnog opisa a da pri tome nije povrijedio pravo optuženog na odbranu imajući u vidu da se optuženi branio da je „ustupio prostorije radi uživanja opojne droge“ a da je osuđen za „davanje opojne droge na uživanje drugim licima“ jer je sasvim jasno i vidljivo da je optuženi se teretio za obje inkriminirajuće radnje, a da je za osuđen samo za davanje opojne droge na uživanje, a da sud nije našao za dokazanim da je optuženi licima ustupao prostorije radi uživanja. Kada se ovo ima u vidu ovakvom korekcijom činjeničnog opisa optuženi je stavljen u bolji položaj jer ga je sud osudio samo za jednu a ne za obje inkriminirajuće radnje (davanje opojne droge na uživanje) i (ustupanja prostorija radi uživanja opojne droge).

Ovakva korekcija činjeničnog supstrata izreke prvostepene presude je u potpunosti i u skladu sa zakonom i ovlaštenjima suda, pogotovo zbog činjenice da se ne radi o činjenicama i okolnostima koje optuženog stavljaju u nepovoljniji položaj, nego upravo suprotno, s obzirom da je prvostepeni sud optuženog oglasio krivim samo za jednu alternativno propisanu radnju (davanje opojne droge da je uživa više lica), a ne i za „ustupanje prostorija radi uživanja opojne droge“, te da navedena korekcija ne predstavlja obimnu izmjenu koja bi zahtjevala dodatno vrijeme za pripremu odbrane.

Stoga, po ocjeni ovog suda prvostepeni sud izostavljanjem dijela činjeničnog supstrata nije doveo u pitanje identitet optužnice i presude, odnosno nije prekoračio optužnicu, tako da prvostepena presuda i u tom dijelu nije donesena uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka j) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako to pogrešno želi predstaviti branilac.

Prvostepeni sud je dao logičnu i prihvatljivu analizu izvedenih dokaza, a sve razloge prvostepenog suda o tome koji dokazi iz kojih razloga su prihvaćeni, prvostepeni sud je naveo u obrazloženju svoje odluke, kako je to propisano članom 281. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine cijeneći svaki dokaz pojedinačno i u uzajamnoj vezi sa ostalim dokazima. Prvostepeni sud je na osnovu takve ocjene dokaza izveo zaključak da li je neka relevantna činjenica dokazana

ili ne. Tako i prvostepeni sud na strani jedanaest obrazloženja pobijane presude dao razloge vezano i za postojanje direktnog umišljaja počinioca prilikom izvršenja krivičnog djela, a koje razloge prihvata i ovaj sud, na osnovu čega je pouzdano utvrđeno da su se u radnjama optuženog stekla sva bitna obilježja bića krivičnog djela – Omogućavanje i uživanje opojnih droga - iz člana 233. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Tako je prvostepeni sud na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primjenio Krivični zakon. Prigovor branioca da se svjedoci nisu izjašnjavali na okolnost da je omogućavanje uživanja izvršeno prema više lica nije osnovan, jer su se svjedoci o tome izjašnjavali u svojim iskazima, a kako je to i prvostepeni sud naveo kod ocjene iskaza saslušanih svjedoka.

Kada je u pitanju dosuđena kazna zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, neosnovano se žalbom branioca dovodi u pitanje visine tako dosuđene kazne, jer je prvostepeni sud prilikom izbora vrste i visine krivične sankcije koju će izreći optuženom uzeo u obzir sve okolnosti na koje ga obavezuje odredba člana 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uključujući sve olakšavajuće okolnosti, dok otežavajućih okolnosti nije našao. Imajući u vidu da je za krivično djelo – Omogućavanje uživanja opojnih droga - iz člana 232. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine propisana kazna zatvora u rasponu od jedne do deset godina, prvostepeni sud je optuženom odmjerio kaznu u visini od 7 (sedam) mjeseci, imajući u vidu sve olakšavajuće okolnosti, a na koje je prvostepeni sud ukazao na strani jedanaest obrazloženja pobijane presude. Stoga, i ovaj sud smatra da će se upravo tako dosuđenom kaznom zatvora u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koja će uticati na učinioca da ubuduće ne čini krivična djela i podstaći njegov preodgoj. Takođe, dosuđenom kaznom zatvora ostvariće se i svrha krivičnopravnih sankcija propisana članom 7. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u smislu preventivnog uticaja i na druge da poštuju pravni sistem i ne vrše krivična djela.

Neosnovan je prigovor branioca vezano za dosuđene troškove krivičnog postupka, s obzirom da se odluka prvostepenog suda zasniva na pravilnoj primjeni člana 188. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Takođe, ostali prigovori branioca ne utiču na pravilnost i zakonitost pobijane odluke.

ŽALBA TUŽIOCA

Razmatrajući žalbu tužioca i navode u istoj, ovaj sud je zaključio da je ista neosnovana jer je u pogledu istaknutih žalbenih osnova izostala uvjerljiva argumentacija da je prvostepeni sud prilikom donošenja prvostepene presude počinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i da je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje iz člana 299. stav 1. istog zakona.

Kao što je to bilo riječi i kod obrazlaganja žalbe branioca, pobijana presuda i obrazloženje iste nisu ostavili prostora za osnovanost tvrdnji kojima se želi dovesti u pitanje zakonitost i pravilnost odluke kojom je optuženi A.K. za radnje opisane u tački II izreke presude oslobođen od optužbe.

Tužilac u žalbi u suštini pobija prvostepenu presudu samo u dijelu kojem je optuženi oslobođen od optužbe da je počinio krivično djelo – Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga - iz člana 232. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Tužilac u žalbi navodi da su se radnjama opisanim u tački I optužnice stekla sva bitna obilježja krivičnog djela – Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga - iz člana 232. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a što proizilazi iz izjave svjedoka S.I. date tokom provođenja istrage. Naime, tužilac navodi da je ovaj svjedok potvrdio da je opojnu drogu „marihuanu“ kupovao od optuženog 2021. godine, da je pretežno kupovao po 5 grama po cijeni od 65,00 KM. Isporuka opojne droge se najčešće vršila ispred kuće, a da su kupovinu dogovarali preko aplikacija „Viber“ i „Signal“, da su opojnu drogu znali konzumirati i kod optuženog u kući. Nadalje, tužilac navodi da prvostepeni sud nije poklonio povjerenje iskazu ovog svjedoku iz istrage s obzirom da je ovaj svjedok u svojoj izjavi na glavnom pretresu izjavio da je bio primoran dati takav iskaz u Policiji, te da tužilac smatra da je stav suda vezano za ne prihvatanje ovog svjedoka iz istrage neprihvatljiv. Tužilac smatra da je iskaz ovog svjedoka na glavnom pretresu bio isključivo usmjeren na izbjegavanje odgovornosti optuženog, te da prvostepeni sud takav iskaz nije mogao cijiniti kao vjerodostojan i istinit pogotovo što ovaj svjedok prilikom saslušanja u istrazi nije podnio prigovor na zapisnik, isti je potpisao, te da je iskaz zvučno snimljen. Tužilac ističe da količina opojne droge pronađene prilikom uviđaja i pretresa samo po sebi ne predstavlja obilježje krivičnog djela, te da kvalitet cjelokupnog dokaznog materijala je bio takav da činjenično utvrđenje u pogledu krivice optuženog nije ostalo na nivou sumnje, te da je prvostepeni sud na osnovu svega toga trebao donijeti osuđujuću presudu.

Za razliku od navoda tužioca, prvostepeni sud je na stranama 12. i 13. obrazloženja pobijane odluke dao detaljne razloge i za ovaj sud prihvatljive razloge, da izvedeni dokazi na nedvosmislen način (van svake razumne sumnje) ne upućuju na to da je optuženi počinio krivično djelo – Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga - iz člana 232. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Naime, izvedeni dokazi ne ukazuju na činjenicu da je optuženi od „njemu poznatog lica“ nabavio drogu „Cannabis Sativa L“ – tzv. „Marihuanu“, te istu po prethodnom dogovoru prepakivao i prodavao krajnim korisnicima S.I. i njemu poznatim licima. Naime, prvostepeni sud je pravilno zaključio a pogotovo iz nalaza i mišljenja vještaka, da je na predmetima dostavljenim na vještačenje, osim na gljivama i metalnoj drobilici, utvrđeno je prisustvo „THC-a“, te da to ni na koji način ne ukazuje na činjenicu da je optuženi držao navedenu drogu radi prodaje. Takođe, prvostepeni sud je utvrdio da se radi o maloj količini pronađene droge, te da je optuženi i sam duži vremenski periodi korisnik opojne droge „Marihuane“, tako da činjenica da je opojna droga pronađena prilikom pretresa u navedenoj količini sama po sebi nije dovoljna da sud stekne uvjerenje van razumne sumnje da se optuženi bavio prodajom opojne droge. Takođe, prvostepeni sud je pravilno zaključio da prilikom pretresa nije pronađena vaga, da nema dokaza da je optuženi „po prethodnom dogovoru“ licima prodavao opojnu drogu kao i da nema dokaza o ostvarenim telefonskim komunikacijama, niti da je bilo nekog drugog vida ostvarene komunikacije sa drugim licima gdje bi se optuženi dogovarao oko prodaje opojne droge. Takođe, valja istaći da pronađeni telefon marke „Iphone“ nije vještačen niti je u toku postupka od strane Tužilaštva dokazivano da je taj telefon korišten za ostvarivanje komunikacija u svrhu izvršenja krivičnog djela za koje se optuženi tereti. Prvostepeni sud je takođe pravilno zaključio kada nije prihvatio iskaz svjedoka S.I. iz istrage koji je u istrazi tvrdio da mu

je optuženi prodavao opojnu drogu te da su prodaju i kupovinu iste dogovarali preko aplikacije „Viber „ i „Signal“, budući da je to jedini dokaz koji stoji u tom pravcu, te da je navedeni iskaz iz istrage svjedok S.I. osporio u svojoj izjavi na glavnom pretresu izjavivši da je bio primoran dati takav iskaz s obzirom da su mu policijski službenici prijetili zatvorom, a da tužilac nije izveo niti jedan dokaz u pravcu demantovanja tvrdnji svjedoka. Takođe, sve ovo navedeno prvostepeni sud je detaljno obrazložio na stranama 12. i 13. pobijane odluke kao što je to već i rečeno, a sve te razloge prvostepenog suda podržava i ovaj sud.

Da bi se van razumne sumnje utvrdila krivica optuženog neophodno je bilo sve pravnorelevantne i odlučne činjenice, koje ukazuju na krivicu optuženog, utvrditi na pouzdan način, koji ne bi ostavljao mogućnost za neki drugi zaključak u pogledu krivice optuženog. Međutim, sav dokazni materijal, imajući u vidu kvalitet istog vezanog za tačku II izreke presude odnosno tačku I optužnice, činjenično utvrđenje u pogledu krivice optuženog ostavlja na nivo sumnje, pa je u tom pogledu pravilan zaključak prvostepenog suda da izvedeni dokazi ne mogu biti osnov za utvrđivanje krivice optuženog u odnosu na krivično djelo – Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga - iz člana 232. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. U takvoj situaciji jedino pravilno rješenje, kojem je pribjegao i prvostepeni sud, je bila primjena načela „in dubio pro reo“ iz člana 3. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i donošenje odluke na način koji je povoljniji za optuženog. S obzirom da se u odnosu na ovo krivično djelo nije raspolagalo sa drugim dokazima, koji bi u potpunosti potvrdili činjenične navode iz optužnice, prvostepeni sud je pravilno, na osnovu člana 284. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, donio presudu kojom je optuženog oslobodio od optužbe u odnosu na krivično djelo – Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga - iz člana 232. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer nije dokazano da je počinio krivično djelo za koje se tereti.

Budući da prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane odluke, nije počinio propuste i povrede postupka, niti je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, na koje se žalbama neosnovano ukazuje, te da nije počinio ni povrede Krivičnog zakona na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, to je ovaj sud žalbe tužioca i branioca, na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odbio kao neosnovane i potvrdio prvostepenu presudu.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Zineta Abdul Razzak

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić